

پروانه های آرام

دنیای ما محتاج پروانه ست...

دنیای ما محتاج پروانه ست
با بودن پروانه ها ؛ بسا سبب
من ؛ مطمئنم جفای او
؛ ساقش ؛ او ؛ این ؛ دناسبت
هر چند آنها ساکت و آرام
در باغ مه ؛ گدند و مه ؛ بهند
حس ؛ مه ؛ کنم حرف دل خود را
و هی به مردم نیز مه ؛ گویند
حس ؛ مه ؛ کنم پروانه ها ؛ هی
مثلا فنای شعرا مه ؛ خوانند
پروانه ها هم درد دل دارند
پس تا ابد ساکت نمی مانند